

Скално светилище "Беланташ"

Вторник, 18 Декември 2018

Тракийското скално светилище "Беланташ" се намира на около 30 км. югоизточно от гр. Асеновград.

Представлява едновременно природен и културен феномен. Скалното плато е дълго около 300 метра и широко около 40 метра, а височината му е 50 метра. То е древно праисторическо и тракийско светилище, вероятно дори „древна обсерватория“.

Легендите говорят, че от там тракийските жреци от местното племе беси са гадаели по звездите.

Изсечени от човешка ръка, още в древността, груби стъпала водят към скално плато, осеяно със стотици малки и по-големи дупки – жертвени олтари на жреците.

С "Беланташ" се свързва и култът към тракийския бог на Слънцето – Сабазий. Мястото е било най-активно използвано през първото хилядолетие преди н. е., макар, че високо развита древна цивилизация е съществувала по тези места от много по-рано.

Предмет на научен интерес от почти четири десетилетия, самият "Беланташ", като име, се приема в превод - „добър, бял камък“ или „камък на знанието“. Наричат го справедливо още и българският Стоунхендж.

В разположението на скалните ямки учени забелязват съразмерността на съзвездията Малка мечка и Голяма мечка, Лъв и Орион. Някои вярват, че местността може да е свързана с легендата за Потопа и Ноевия ковчег и, че в скалите на платото личат следи от халки, за които били придържани въжета на Кораба.

Предания сочат, че преди повече от три десетилетия на "Беланташ" е забелязана небесна карта в знаците на платото. Има твърдение, според което в основата на скалния феномен са издълбани знаци, напомнящи указател. Наложени върху съвременна карта, те маркират точно комплекса от светилища в тази част на Родопите: Долнослав, Драганица, "Беланташ", "Караджов камък".

СВЕТИХ КРЪСТ